

Capitolul I. Condițiile procedurale de solicitare a încuviințării executării silite

I. Lipsa de la dosarul instanței a cererii de executare silită formulate de creditor. Efecte asupra procedurii de încuviințare

*Tribunalul București, secția a IV-a civilă,
decizia civilă nr. 682A din 21 iunie 2013*

Prin încheierea din camera de consiliu de la data de 24.04.2013, Judecătoria Sectorului 5 a respins ca neîntemeiată cererea prin care BEJ T.A.M. a solicitat încuviințarea executării silite de către creditoarea V.R. în contradictoriu cu debitoarea SC F.G. SA.

Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a reținut că executorul judecătoresc nu a depus la dosar cererea de executare silită introdusă de creditoare, împrejurare ce pune instanța în imposibilitatea de a verifica existența manifestării de voință a creditoarei în vederea declanșării executării silite, în raport de art. 665 alin. (5) pct. 7 NCPC raportat la art. 665 alin. (1) NCPC.

Împotriva acestei încheieri, la data de 15.05.2013 creditoarea a formulat apel prin care a solicitat admiterea cererii de încuviințare a executării silite, arătând că a depus cererea de executare silită pe rolul biroului executorului, cerere pe care a anexat-o apelului.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 665 NCPC.

Analizând prezentul apel, tribunalul reține următoarele:

Deși în mod corect prima instanță a reținut că cererea de executare silită formulată de creditoare nu a fost depusă la dosar, această lipsă a fost complinită în apel.

Pentru aceste considerente, constatând că prin înscrisurile depuse la dosar a fost făcută dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute de art. 665 NCPC, iar sentința civilă nr. (...) pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 în dosarul nr. (...) constituie titlu executoriu în condițiile art. 14 din O.U.G. nr. 119/2007^[1], tribunalul a admis apelul și a schimbat încheierea apelată în sensul încuviințării executării silite.

---

^[1] O.U.G. nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști a fost abrogată prin Legea nr. 76/2012. Pentru reglementarea aplicabilă în prezent, a se vedea Legea

Comentariu

Anexarea cererii de executare silită actelor înaintate instanței cu ocazia solicitării încuviințării executării are o importanță practică foarte mare. Pe baza acesteia, instanța nu doar că verifică însăși calitatea de creditor a celui care a formulat-o, dar și legea procesuală aplicabilă (dacă cererea este anterioară ori ulterioară datei de 15.02.2013) ori forma de executare indicată de către creditor. Mai mult, nu puține sunt cazurile în care instanța nu regăsește în cererea executorului ori în încheierea emisă de acesta sumele care fac obiectul executării, deși precizarea acestor sume în mod separat (debit, dobânzi, penalități, cheltuieli etc.) este esențială prin raportare la prevederile art. 665 alin. (3) NCPC, singura sursă în privința debitului pretins fiind de multe ori cererea creditorului. Dacă aceste sume nu se regăsesc nici în cererea creditorului, considerăm că executorul este obligat ca, la solicitarea instanței, să precizeze sumele datorate de debitor conform art. 665 alin. (3), fără de care rațiunea textului indicat rămâne fără efecte.

Anterior intrării în vigoare a noului Cod de procedură civilă, unele instanțe au cenzurat practica unor executori de a nu depune în copie cererea de executare purtând pe ea data de primire de către executor și numărul de executare. Soluțiile au avut la bază dorința instanțelor de a evita orice confuzie pur formală legată de încuviințarea dată, dar și pericolul formării de dosare identice de executare la același birou, cu încuviințări separate și proceduri execuționale separate.

În aparență, pericolele amintite mai sus sunt în mare măsură eliminate de noile prevederi procedurale, care impun emiterea de către executor a încheierii de deschidere a dosarului, încheiere care va fi de asemenea comunicată instanței de executare, împreună cu cererea de încuviințare. În opinia noastră, însă, depunerea în copie la dosarul de încuviințare al instanței atât a cererii de executare cu mențiunea datei (și a numărului) primirii, precum și a încheierii de deschidere a procedurii de executare constituie condiții minimale pentru executorii judecătorești, expres prevăzute de art. 665 alin. (1) NCPC.

2. Executare încuviințată anterior. Lipsa de interes a cererii subsecvente de încuviințare

*Tribunalul București, secția a IV-a civilă,
decizia civilă nr. 749A din 30 iulie 2013*

Prin încheierea din data de 03.04.2013, pronunțată de Judecătoria Sectorului 3 București, a fost admisă excepția lipsei de interes a formulării cererii de încuviințare a executării silite formulate de către BEJ I.D. la solicitarea creditorului P.C. împotriva debitoarei F.G.E., cererea fiind respinsă astfel ca lipsită de interes.

Pentru a pronunța această soluție, Judecătoria Sectorului 3 a reținut următoarele:

Având în vedere datele existente în evidența ECRIS, instanța a constatat că la data de 16.12.2010 a fost soluționată o cerere cu conținut identic, formulată de același creditor, ce a format obiectul dosarului nr. (...), iar prin încheierea pronunțată de Judecătoria Sectorului 3 București a fost încuviințată executarea silită, pe raza Sectorului 3, împotriva debitoarei menționate în temeiul aceluiași titlu executor.

Având în vedere că interesul, condiție de exercițiu a acțiunii civile, trebuie să se mențină pe toată durata procesului până la momentul pronunțării hotărârii, față de dispozițiile art. 665 alin. (5) pct. 7 NCPC, instanța de fond a respins cererea ca lipsită de interes.

Împotriva încheierii din data de 03.04.2013 a declarat apel în termen legal creditorul, criticând soluția primei instanțe ca fiind nelegală și netemeinică. În motivare, apelantul creditor a arătat că are un interes legitim, personal, născut și actual în solicitarea sa, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 33 NCPC. A învederat că nicăieri în noul Cod de procedură civilă nu este interzis să începi mai multe executări silite cu diferiți executori judecătorești, cu atât mai mult cu cât cuantumul creanței este altul. Astfel, în cadrul primului dosar s-a cerut încuviințarea executării silite de către un alt executor, respectiv de către BEJ D.C., creanța nefiind recuperată.

Totodată, a menționat că BEJ D.C. nu a somat la un interval de 6 luni debitorul, nu l-a informat cu privire la eventualele contestații și nici nu a poptit conturile debitoarei.

De asemenea, a menționat că în mod greșit a apreciat instanța de fond că cererea de încuviințare a executării silite formulate de BEJ I.D. este lipsită de interes, deoarece acesta nu poate începe executarea silită în baza unei încuviințări date altui birou de executor judecătoresc.

În drept, cererea de apel este întemeiată pe prevederile art. 446 și ale art. 665 alin. (6) NCPC.

Analizând actele și lucrările dosarului, tribunalul a reținut următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 479 alin. (1) NCPC, „instanța de apel va verifica, în limitele cererii de apel, stabilirea situației de fapt și aplicarea legii de către prima instanță”.

În esență, ceea ce se critică prin apelul declarat este greșita apreciere a instanței de fond cu privire interesul apelantului în prezentul demers judiciar, prin care tinde la obținerea unei noi încuviințări a executării silite în baza titlului executoriu – sentința civilă nr. (...) pronunțată de Tribunalul București în dosarul nr. (...).

Interesul, condiție a exercițiului dreptului la acțiune, trebuie să fie determinat, legitim, personal, născut și actual, potrivit art. 33 NCPC. În cauza de față însă, în discuție este interesul de a cere o nouă încuviințare a executării silite, iar nu interesul de a proceda la o astfel de executare în lipsa unor plăți voluntare ale debitoarei.

Așadar, motivul pentru care instanța de fond a admis excepția peremptorie a lipsei de interes nu este acela că apelantul nu ar fi îndreptățit să urmărească suma consfințită în favoarea sa în mod irevocabil, ci acela că prin încheierea din data de 16.12.2010 pronunțată în dosarul nr. (...) o astfel de încuviințare a fost obținută.

Critica apelantului, care vizează faptul că încuviințarea executării silite a fost dată de Judecătoria Sectorului 3 București la solicitarea BEJ D.C. – care nu a procedat la efectuarea efectivă a niciunui act de executare – și nu la solicitarea BEJ I.D., nu prezintă relevanță în ceea ce privește soluția pe fondul cauzei.

Pentru a conchide în acest mod, tribunalul a subliniat rațiunea urmării procedurii încuviințării silite, enunțată chiar de Curtea Constituțională a României în Decizia nr. 458/2009, respectiv aceea de a supune această fază a procesului civil controlului de legalitate și temeinicie exercitat de o instanță independentă și imparțială, control care constituie o garanție adecvată și eficientă a dreptului la un proces echitabil al tuturor părților implicate.

Verificările pe care instanța de executare este abilitată să le facă în baza art. 665 NCPC vizează următoarele aspecte: existența și legalitatea titlului executoriu, caracterul cert, lichid și exigibil al creanței, precum și calitatea părților din procedura de executare silită.

Or, în cauza de față acest control judecătoresc s-a realizat în primul dosar de încuviințare a executării silite, în care s-a pronunțat

încheierea din 16.12.2010, fiind lipsită de interes o nouă analiză a aceluiași aspecte.

Concluzia se impune și din perspectiva prevederilor art. 643-644 și art. 651 NCPC, care fac o delimitare între părțile procedurii execuționale – care sunt exclusiv creditorul și debitorul – și participanții la această procedură, printre care se numără, alături de părți, și executorul judecătoresc.

În alte cuvinte, în aprecierea tribunalului, atâta timp cât o instanță a încuviințat cererea apelantului-creditor de începere a executării silite, chiar dacă aceasta a fost înaintată de un alt executor judecătoresc, a cercetat existența titlului, creanța pe care acesta o consfințește și calitatea de creditor și respectiv de debitor, executarea silită împotriva debitoarei putând fi efectuată în baza acelei încuviințări.

În considerarea celor ce preced, în temeiul art. 480 alin. (1) NCPC, tribunalul a respins apelul ca nefondat.

Comentariu

Distincția între noțiunile de „parte” și „participant” la executare este extrem de importantă în dezlegarea acestei probleme. De notat este faptul că în cauza citată prima încuviințare fusese acordată în baza normelor de procedură anterioare, în timp ce noua executare avea loc sub imperiul noii legi.

Întrucât verificările făcute de instanță priveau inițial, într-adevăr, doar titlul executoriu și părțile aflate în procedura de executare, este evidentă lipsa de interes a unei noi verificări.

Tocmai din acest motiv ne exprimăm dezacordul față de practica unora dintre executori, care solicită aceleași instanțe încuviințarea executării silite în mod recurent în cadrul aceluiași dosar, deși executarea deja pornită nu a fost afectată de incidente procedurale, ci doar se întinde pe o perioadă mai mare de timp și îmbracă mai multe forme. Dacă prima încuviințare a fost dată pentru executare în toate formele, apreciem că doar cu privire la urmărirea silită imobiliară se impune o nouă încuviințare în temeiul art. 819, orice altă cerere ulterioară de încuviințare fiind lipsită de interes.

3. Titlu executoriu care cuprinde două obligații distincte. Deschiderea unor proceduri execuționale separate. Încuviințarea separată a fiecărei proceduri

*Tribunalul București, secția a V-a civilă,
decizia civilă nr. 578A din 30 mai 2013*

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Sectorului 1 București la data de 12.03.2013 și declinată în favoarea Judecătoriei Sectorului 4, creditoarea S.C.M. a solicitat instanței prin intermediul SCPEJ E.L. încuviințarea executării silite a titlului executoriu reprezentat de sentința civilă nr. (...), pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București, definitivă prin decizia civilă nr. (...) pronunțată de Tribunalul București, secția a IV-a civilă.

Prin încheierea din camera de consiliu din data de 18.04.2013, Judecătoria Sectorului 4 București a respins cererea de executare silită în dosarul de executare nr. 95/2013 al SCPEJ E.L., ca fiind lipsită de interes.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut că sentința civilă nr. (...), pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București, a cărei executare silită se dorește, este titlu executoriu. În baza acestui titlu executoriu, s-a încuviințat executarea silită în toate formele de executare, de către Judecătoria Sectorului 4 București prin încheierea pronunțată la data de 21.03.2013, încuviințare executare care produce efecte pe întreg teritoriul țării, executarea silită directă imobiliară solicitată în prezenta cauza fiind lipsită de interes.

Împotriva acestei încheieri a formulat apel creditoarea, solicitând schimbarea în tot a încheierii recurate în sensul admiterii cererii de încuviințare executare silită. În motivarea apelului, apelanta creditoare a arătat că instanța de fond în mod greșit a apreciat că executarea silită a titlului executoriu a fost deja încuviințată, întrucât s-a încuviințat executarea acestui titlu până la concurența creanței rezultate din titlul executoriu, la care se adaugă cheltuielile de executare silită, inclusiv asupra titlurilor executorii care se vor emite de executorul judecătoresc în cadrul procedurii de executare silită încuviințată, în toate formele de executare, simultan sau succesiv, până la realizarea dreptului, inclusiv a cheltuielilor de executare.

Astfel, este evident că executarea silită privind predarea în deplină proprietate și posesie a imobilului situat în București, str. R. nr. 54, Sector 1, nu a fost dispusă.

Apelanta a mai arătat că a formulat două cereri de executare silită, una care face obiectul dosarului de executare nr. 94/2013 în care a solicitat încuviințarea silită pentru sumele cuprinse în titlul executoriu, și o a doua cerere care face obiectul dosarului de executare nr. 95/2013, care privește predarea imobilului situat în București, str. R. nr. 54, Sector 1, prin executare silită directă imobiliară.

Analizând apelul din perspectiva motivelor de apel, tribunalul a constatat că prin sentința civilă nr. (...) pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București, rămasă irevocabilă, intimații debitori din prezenta cauză au fost obligați la plata către intimații creditorii a sumei de 595 lei, cheltuieli de judecată, și la a lăsa în deplină proprietate și posesie imobilul situat în București, str. R. nr. 54, Sector 1, prin cererea de executare silită ce face obiectul dosarului de executare nr. 95/2013 solicitându-se predarea silită a imobilului indicat în titlul executoriu.

Prin încheierea la care face referire instanța de fond, respectiv încheierea din data de 21.03.2013, instanța încuviințase executarea silită solicitată în dosarul de executare nr. 94/2013, prin toate modalitățile de executare, pentru sumele rezultate din titlul executoriu.

Astfel, tribunalul constată că prin titlul executoriu s-au stabilit în sarcina debitorilor două obligații, respectiv plata unei sume de bani și predarea imobilului.

Față de cele reținute, cum prin încheierea din data de 21.03.2013 instanța a încuviințat executarea silită doar a obligației de plată a sumei de bani, nu și predarea silită a imobilului, tribunalul a constatat că lipsa de interes a fost greșit reținută de instanța de fond, în prezenta cerere creditorul solicitând predarea silită a imobilului, astfel că în baza art. 480 alin. (3) NCPC, tribunalul a admis apelul, a schimbat în tot încheierea apelată în sensul că a încuviințat executarea silită directă imobiliară a titlului executoriu reprezentat de sentința civilă nr. (...), pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București.

Comentariu

În mod normal, instanța se poate lămuri cu privire la obiectul cererii de încuviințare prin atașarea dosarului în care s-a dispus prima încuviințare. În lipsa unei cereri detaliate a creditorului și a executorului, însă, așa cum am arătat și în comentariul la speța nr. 1, instanța nu poate stabili pentru care dintre obligațiile cuprinse în titlu s-a deschis dosarul de executare și se solicită încuviințarea, astfel că soluția respingerii pentru lipsa interesului nu îi este imputabilă. Din acest motiv, reafirmăm importanța precizării în cuprinsul cererii de

încuviințare a formei de executare cu privire la care se solicită încuviințarea, precum și, dacă este cazul, a obligației din titlu care va fi pusă în executare.

4. Sucursală a unei societăți comerciale^[1], creditor în cadrul executării silite. Lipsa capacității procesuale de exercițiu

*Judecătoria Sectorului 1 București,
încheierea din 3 iulie 2013*

Prin cererea înregistrată la data de 27.06.2013 pe rolul Judecătoria Sectorului 1 București, creditorul C.B. SA Sucursala Municipiului București, prin BEJA D.I.C., a solicitat instanței ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună încuviințarea executării silite împotriva debitorului S.F. S-a arătat că titlul executoriu este reprezentat de contractul de emiteră card de credit Mastercard nr. ..., încheiat între C.B. SA și debitor.

Potrivit art. 137 alin. (1) C. proc. civ. 1865, instanța se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond, care fac de prisos, în tot sau în parte, cercetarea în fond a pricinii. Analizând actele și lucrările dosarului prin prisma excepției lipsei capacității procesuale de exercițiu invocate din oficiu, instanța a reținut următoarele:

Capacitatea procesuală de exercițiu reprezintă aptitudinea unei persoane de a-și valorifica singură drepturile procesuale și de a-și îndeplini singură obligațiile procedurale. Potrivit art. 41 alin. (2) C. proc. civ. 1865 [aplicabil în cauza de față în temeiul dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă], „asociațiile sau societățile care nu au personalitate juridică pot sta în judecată ca pârâte, dacă au organe proprii de conducere”. Din interpretarea *per a contrario* a normei imperative arătate, reiese că asemenea entități nu pot dobândi într-un litigiu calitatea de reclamant, respectiv calitatea de creditor într-o cerere privind încuviințarea executării silite.

---

^[1] Potrivit art. 77 din Legea nr. 76/2012, „ori de câte ori prin legi și prin alte acte normative se face trimitere la Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale ori la «societatea comercială/societățile comerciale», după caz, trimiterea se consideră a fi făcută la Legea societăților nr. 31/1990 ori, după caz, la «societatea/societățile reglementată/reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare»”.

Instanța constată că cererea de executare silită a fost formulată de C.B. SA Sucursala Municipiului București, entitate lipsită de personalitate juridică, ce nu poate avea calitatea de reclamant.

Întrucât actele de procedură îndeplinite de cel care nu are exercițiul drepturilor procedurale sunt anulabile, în baza art. 161 C. proc. civ. 1865, instanța a admis excepția lipsei capacității procesuale de exercițiu și a respins cererea de încuviințare a executării silite ca fiind formulată de o persoană lipsită de capacitate procesuală de exercițiu.

Comentariu

Chiar dacă exemplul de mai sus are la bază vechile reguli de procedură, apreciem că se impune discutarea acestei situații practice.

Pe de o parte, apreciem că soluționarea acestei cauze în baza excepției invocate din oficiu de către instanță este momentan discutabilă. Caracterul necontencios al procedurii nu lasă loc aceluiași principii ale procesului civil contencios, astfel că s-ar putea chiar ridica problema lipsei contradictorialității față de creditorul care nu a putut pune concluzii pe aspectul capacității sale de exercițiu. Mai mult, ca să putem vorbi de capacitate procesuală, trebuie să existe un proces, iar procedura de încuviințare nu este „proces” nici în sensul vechii legi, nici potrivit noilor reguli procedurale.

Pe de altă parte, respingerea cererii se putea realiza din punct de vedere formal și prin constatarea caracterului neîntemeiat, motivul lipsei capacității de exercițiu fiind în egală măsură un impediment la executare, dacă societatea comercială nu a mandatat expres membrământul său în scopul punerii în executare a titlului.

5. Lipsa dovezii calității de reprezentant cu privire la persoana care formulează cererea de executare silită. Efecte

*Judecătoria Sectorului 1 București,
încheierea din 3 iulie 2013*

Prin cererea înregistrată la data de 25.06.2013 pe rolul Judecătoria Sectorului 1 București, BEJ M.D. a solicitat încuviințarea executării silite la cererea creditoarei F.N.F.M.C., prin U.S.M., împotriva debitoarei C.N.C. SA, în baza titlului executoriu reprezentat de sentința civilă nr. (...) pronunțată de Tribunalul București, secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Potrivit art. 137 alin. (1) C. proc. civ. 1865 [aplicabil în cauza de față în temeiul dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 76/2012

pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă], instanța se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond, care fac de prisos, în tot sau în parte, cercetarea în fond a pricinii.

Analizând actele și lucrările dosarului prin prisma excepției lipsei dovezii calității de reprezentant invocate din oficiu, instanța reține următoarele:

Prin sentința civilă nr. (...) pronunțată de Tribunalul București, secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, definitivă și irevocabilă prin nerecurare, s-a admis acțiunea reclamantei F.N.F.M.C. în contradictoriu cu pârâta C.N.C. SA, aceasta din urmă fiind obligată să acorde angajaților, membri de sindicat, ajutorul material pentru anii 2005, 2006, 2007, 2008, reprezentat de un salariu de bază la nivelul clasei unu de salarizare pentru fiecare an, actualizat cu rata de inflație la data plății efective, din suma aferentă anului 2007 scăzându-se ajutorul material în cuantum de 100 lei achitat de către pârâta reclamanților.

Cererea privind încuviințarea executării silite a fost formulată de creditoarea F.N.F.M.C., reclamantă în cauza civilă în care s-a pronunțat soluția sus-menționată, prin U.S.M., în numele salariaților membri de sindicat J.G. și R.M.

Instanța constată că la dosarul cauzei nu există dovada din care să rezulte abilitarea celui care a formulat cererea, respectiv mandatarul U.S.M., de a exercita dreptul de chemare în judecată sau dreptul de a reprezenta în fața instanței judecătorești pe mandantul F.N.F.M.C.

În consecință, față de lipsa unui act juridic prin care mandatarul să fie împuternicit să exercite în numele creditorului drepturile recunoscute prin sentința civilă nr. (...) arătată mai sus, instanța, în temeiul art. 161 C. proc. civ. 1865, a admis excepția lipsei dovezii calității de reprezentant și a anulat cererea privind încuviințarea executării silite, pentru lipsa dovezii calității de reprezentant.

Comentariu

Chiar dacă exemplul de mai sus are la bază vechile reguli de procedură, apreciem că se impune discutarea acestei situații practice.

Ne menținem aceleași rezerve ca și în cazul exemplului practic anterior, în sensul că soluționarea acestei cauze în baza excepției invocate din oficiu de către instanță este discutabilă, deși pe fond observația privind lipsa dovezii calității de reprezentant este pertinentă.

Având în vedere că în faza executării silite lipsa calității de creditor sau lipsa dovezii calității de reprezentant al creditorului echivalează lipsei dreptului de a lua parte la executarea silită, atenția acordată acestor aspecte încă din stadiul încuviințării executării este deosebit de importantă.

6. Lipsa menționării actelor de executare din cuprinsul mandatului dat altei persoane de către creditor. Efecte

*Judecătoria Sectorului 1 București,
încheierea din 3 iulie 2013*

SCPEJ E. a solicitat încuviințarea executării silite, la cererea creditorului B.G. SA, prin mandatar C.R. SRL, împotriva debitorilor P.I. și P.M., în baza titlului executoriu reprezentat de contractul de credit nr. (...).

Prin încheierea din data de 03.06.2013, Judecătoria Sectorului 3 București a admis excepția necompetenței teritoriale, invocată din oficiu, și a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei Sectorului 1 București.

La data de 28.06.2013 cauza a fost înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. 26279/299/13.

Potrivit art. 137 alin. (1) C. proc. civ. 1865 [aplicabil în cauza de față în temeiul dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, față de data constituirii dosarului de executare nr. 211/2012], instanța se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond, care fac de prisos, în tot sau în parte, cercetarea în fond a pricinii.

Analizând actele și lucrările dosarului, prin prisma excepției lipsei dovezii calității de reprezentant invocate din oficiu, instanța reține următoarele:

Cererea de încuviințare a executării silite a fost formulată în numele creditorului B.G. SA prin mandatar C.R. SRL. Deși la dosar există împuternicirea avocațială de reprezentare în față instanței de judecată din partea mandatarului către avocatul C.L., la dosarul cauzei nu există dovada din care să rezulte abilitarea celui care a formulat cererea de a chema în judecată și a reprezenta pe creditor în litigiul împotriva debitorilor P.I. și P.M. Astfel, cu toate că a fost depusă la dosar o procură prin care creditorul a împuternicit mandatarul ca, în numele și pe seama sa, să efectueze demersurile necesare recuperării pe calea executării silite a sumelor datorate și neachita-